

פרשת שמות

"הסנה בוער באש והסנה איננו אכל" (שמות ג', ב').
 אמר לו: 'כשם שהסנה בוער באש ואיננו אכל כך המצרים אינם יכולים לכלות את ישראל'.

ביטחון מוצק זה, ששום צר ואויב לא יצליח להפיק את זממו להשמיד את ישראל, היכה שורשים עמוקים בנשמת העם והתרחב והתעמק במשך הדורות.

בה במידה שגברה שנאת הגויים לעם ישראל, הלכה וגברה אמונת העם בנצח ישראל.

במה גנוז סוד קיומו הנצחי של עם ישראל? באותה תכונת הנפש שגינה משה רבנו בעם מרעיתו – "כי עם קשה עורף אתה".

העקשנות וקשיות העורף הן הן שהצילו את העם מצפרני היאוש ושאל התחיתות של הגלות המרה.

(א. ארזי- יממעין האגדה')

שעור פרשת השבוע: בן ציון שקלאר

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.21	זמן תפילין /טלית	5.44
מנחה א' 14.00	ב' 16.30		
ערבית ושיעור - יואב ברזלי		סוף זמן ק"ש	9.09
שחרית א'	6.45	שקיעה	16.42 ← 16.44
שחרית ב'	8.30	מנחה א' (בחד"א)	13.15
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.30
מנחה 12.30	13.30	צאת הכוכבים	17.03
לימוד 'דור לדור'	16.50	ערבית	20.10
צאת השבת	17.18	שחרית נוער	7.30

שבת
 שלום

ואלה שמות בני ישראל...

השבת אנו מתחילים את ספר שמות. ספר שמות נקרא גם "ספר הגלות והגאולה", כי הוא מקיף את התקופה מן הגלות בתחילתו עד הגאולה ממנה, בסופו. השם שהתקבל הוא "ספר שמות". ומדוע? ההסבר הפשוט – בשל הפסוק הראשון: "ואלה שמות...". ויתכן, שהפסוקים הראשונים של הספר מבקשים לעמוד על האיזון שבין **האישי** לבין **הלאומי**. בספר שמות ניפגש באירועים מטלטלים: אומה נולדת, ניסים גדולים מתרחשים, עשר המכות, קריעת ים סוף, הליכה במדבר. בתוך כל אלה עלול להישכח הפרט, האדם הבודד, האיש היחיד.

התורה מבקשת שלא לזלזל ביחיד, לא לבטל אותו, לא לטשטש את זהותו, לכן היא פותחת בשמות האנשים שהגיעו למצרים. מאחורי הרעיון שנקרא "עם ישראל" עומדים אנשים, ולכל איש יש שם – ראובן, שמעון, לוי וכו'. וידוע שהשם מסמל את תכונותיו של האדם מבחינה רוחנית.

וזה דבר שהתורה מלמדת אותנו, שגם כשאנחנו עוסקים בעניינים כלליים, לא לשכוח את הפרט. והדבר שמייצג יותר מכל את האדם היחיד – זה שמו, שמסמל את תכונותיו. ובאמת השם הוא לא רק שם וזהו. זה הרבה מעבר לכך. זה הדבר שלפעמים מגדיר את האדם מבחינה חברתית ומבחינה אישיותית. כמו שכתבה המשוררת זלדה:

לכל איש יש שם שנתן לו אלוקים ונתנו לו אביו ואמו.
 לכל איש יש שם שנתנו לו קומתו ואופן חיובו ונתן לו האריג.
 לכל איש יש שם שנתנו לו ההרים ונתנו לו כתליו.
 לכל איש יש שם שנתנו לו המזלות ונתנו לו שכניו.
 לכל איש יש שם שנתנו לו חטאיו ונתנה לו כמיהתו.
 לכל איש יש שם שנתנו לו שונאיו ונתנה לו אהבתו.
 לכל איש יש שם שנתנו לו חגיו ונתנה לו מלאכתו.

זאת אומרת, יש השם שאותו קיבלנו כשנולדנו והוא מסמל את תכונותינו מבחינה רוחנית, ויש השם שנקבל עם הזמן בכל מיני סיטואציות שיסמלו את יחס החברה.

שינוי שם כסגולה ביהדות:

שינוי שם או הוספת שם נהוג לעתים ביהדות כסגולה לאדם חולה. מקור המנהג **מהתלמוד הבבלי במסכת ראש השנה**. רבי יצחק מצוטט שם כאומר שאחד הדברים ש"קורעים" גזירה רעה הנגזרת על האדם הוא שינוי השם. גם **ספר הזוהר** מסביר כי שמו של האדם הוא הגורם לכל הדברים שקורים לו, ולכן כשאדם נקלע למצוקה משנים את גורלו באמצעות שינוי השם.

נהוג להוסיף שם בעל משמעות, לדוגמה לחולה מוסיפים את השם "חיים" כרמז שיחיה, או "רפאל" מלשון רפואה. **האר"י** כתב שהשם שניתן לתינוק על ידי הוריו אינו אקראי, אלא זה השם ששם האלוקים בפייהם: "נמצא כי כאשר נולד האדם, וקורין לו אביו ואמו שם אחד העולה בדעתם, אינו באקראי ובמודמן כי הקב"ה משים בפיו השם ההוא, המוכרח אל הנשמה ההיא, כמו שאמר הכתוב: 'אשר שם שמות בארץ'".

אך לפי דברי הרב יצחק גינזבורג, תלמיד חכם חסיד חב"ד, אשר לכל כלל יש יוצא מן הכלל, גם יכולה לקרות טעות בנתינת שם של ההורים.

הרב מנחם מנדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש, סיפר על ילד בזמן התלמוד שקראו לו בשם אדם רע, ומת, והסביר שאין זה עונש אלא שהשם 'גורם', בלשון חכמים.

כך גם מוסבר ונמצא **בספר הזוהר** שיחזקאל וישעיה זכו להיות נביאים משום ששםם גרם להם, שהיה בשםם משותף שם הא-ל.

בספרות ההלכתית ישנה התייחסות ברורה לשינוי השם, וכבר אמר **החיד"א** בספרו "סנסן ליאיר", כי שינוי השם ייעשה על ידי חכם ירא שמים, ובכוונה.

גם לקיבוץ שלנו יש שם קצת מוזר – "סעד". ואני באופן אישי מרגיש ששם זה מסמל יותר מכל את מהותו של קיבוץ סעד. קיום חברה שחיה תוך כדי עזרה הדדית ותמיכה במי שזקוק לכך. אני חווה את זה מוקדם כל בוקר, בזמן שאני מחכה בשער הקיבוץ, וכל רכב שיוצא, מיד שואל: לאן אתה צריך?...

יהודה (הנכד le חיה נה'ר)

לשרה רבלין
אתך באבלך במות אחיך
משה פנחס גולדנברג ז"ל
קיבוץ סעד

אזכרה ליהודה רוזמן ז"ל
במלאת שנתיים לפטירתו
תקיים ביום חמישי, כ"ג טבת, 26.12.13
בשעה 15.30 – אזכרה בבית העלמין.
תפילת מנחה במועדון לחבר.
בשעה 16.30 – לימוד משניות לזכרו, עי"א אלדד.
שיעור מפי הרב דניאל שילה, בנושא:
מולדת זו ארץ אבות – ומהי המדינה?
המשפחה

נר זיכרון –

י"ז טבת- יום פטירתו של חברנו שלמה פריימן (פיפקה) ז"ל (תשע"ג)
כ"ג טבת- יום פטירתו של חברנו יהודה רוזמן ז"ל (תשע"ב)
כ"ה טבת – יום פטירתו של בנו איציק אפלבוים ז"ל (תשס"ח)

נר זיכרון

החל מהעלון הבא, נציין את ימי הזיכרון בכל 'שבת מברכין' ונקבץ את שמות הנפטרים בחודש הבא - בכדי לתת כבוד לזכרם בצורה ברורה ומסודרת יותר.

ביום חמישי שעבר - ליל עשרה בטבת, התכנסנו במועדון תחת מטר סוחף לשמוע את סיפורה של שושנה קאסוטו-עברון שהתחקתה בעצת אחיינה ובנה, אחר מאורעותיה של אמה - חנה קאסוטו, במהלך השואה. רצונה של חנה היה לתעד בכתב את קורותיה עם הגיעה ארצה. חמיה פרופסור מ.ד. קאסוטו הפציר בה שלא לעשות זאת ולהשכיח את הזיכרונות - כרוח התקופה. כפשרה, חנה ענתה לו שאת הדברים שלא תשכח לעולם תתעד מאוחר יותר, אולם היא לא זכתה לכך. לאחר שניצלה מן התופת היא נהרגה סמוך לקום המדינה על ידי פורעים ערבים ב 'שיירת הדסה' בדרכה להר הצופים. ברבות השנים החלו להגיע לילדיה עוד ועוד עדויות מחברותיה של חנה ומשהתקבצו הסיפורים התברר כי אמנם מגמת הגבורה והחסד הודגשו אך על הסבל - לא סופר. קצה החוט למידע החסר היה אצל אחותה של חנה ששמשה כמראיינת ניצולים במילאנו ושמרה על שתיקה מכוונת. אחרי מותה נמצא מסמך עליו היו רשומות שמות העדות הרלוונטיות שעדויותיהן היכו את שושנה בהלם. חנה שרדה עבודת פרך, מחלות שונות ומשונות והגרועה שבהן 'טיפוס הבהרות' בה חווה החולה היפרדות ממשית מגופו. למרות הכל, חזרה במסע תלאות בתום המלחמה לאיטליה ומשם לישראל. חנה נמנעה ככל שיכלה לנקום ב 'מקום שאין בו נקמה' - כהגדרתה, אם זה מול הקאפו שפגשה בירושלים או מול המלשין שהסגיר אותה, את בעלה ואת גיסה. שושנה שעלתה לארץ עם אחיה עוד לפני אמה ואיבדה את אביה ש 'נשאר שם', עמדה מולנו והקריאה עדויות חדשות מאמה הי"ד שטרם נחשפו ומחתה דמעה.

- הקהל בספונטאניות סיים את הערב בשירת 'אני מאמין'.

בליל שבת - בין קבלת שבת לתפילת ערבית- נשאנו תפילת הודיה על 'ריבוי הגשמים' וכך בתוך פרק זמן קצרצר שינינו כיוון, ומתפילות ותחנונים בעקבות עצירת הגשמים, עברנו בניצוחו של הרב ארי, להודות על הטוב והיקר שבכל טיפה וטיפה. הגשם ירד בזעף ולא חדל ומשיגברו המים על הארץ, חששנו שמא ניאלץ להתפלל לאיזו הפוגה ממש כמו בסיפורו של חוני המעגל..

בשבת- שמענו את שיעורו של אליאב לזר לפרשת השבוע שתאר את השיח בין יעקב לבניו ערב מותו מזווית 'קבלית'. התייחסנו לפסוק השוכן בלב כל יהודי: "שמע ישראל..". אותו אמרו הבנים ליעקב (ישראל) אביהם והוא ענה להם: "ברוך שם כבוד מלכותו..". (פסחים נ"ו, ע"א). מפרש ה 'זהר' - 'שמע ישראל' הוא ייחוד עליון ו'ברוך שם כבוד מלכותו' - הוא ייחוד תחתון. משם גלשנו לסיבות הצמצום וההסתר בהם נוהג הקב"ה בעולמנו על פי 'אגרת הייחוד והאמונה מאת האדמו"ר הזקן' (חב"ד). עמדנו על ההסבר מדוע יש לומר 'ברוך שם כבוד מלכותו' בלחש כביטוי למגבלה והצמצום שבייחוד התחתון, מול הייחוד העליון ולפיכך נאמר בחשאי. במהלך השיעור לא פסק הגשם מרדת ובכך חזינו הלכה למעשה כיצד השפע היורד עלינו מהנשיאים שלמעלה מתחבר לעולמנו הפְּמָה לו מלמטה.

ביום ראשון- בבוקר 'קלו המים מעל הארץ' נשבה הרוח, זרחה החמה, יצאו החברים לשדה, אולם חדר הכושר נשאר סגור. מאמננו המסור - מרסלו שישב כל השבת בביתו בקיבוץ, ל 'אור הנר' - מנותק מחשמל, קופא מקור ומוקף במים, הודיע לנו מבעוד מועד ש 'אינו מוצא מנוח לכף רגליו' - ו 'כי מים על פני כל הארץ'. כטוב ליבו עם הגיעו בצהריים, שיתף אותנו בעלילותיו מסמרי השיער ואף הציג בפנינו תמונות שצילם מעין הסערה.

ביום שלישי - התבשרנו בחדשות שהרכבת משדרות תצא בפעם הראשונה בדרכה לתל אביב ביום שלישי בשבוע הבא. כתבנו המיוחד פגש לפני כחצי שנה את השר ופמלייתו במהלך הבנייה ולאחר שיח קצרצר עם השר יצא ב'סקופ בלעדי' על מועד הפתיחה (24/12/2013). הפעם ייצא כתבנו אי"ה, לחנוכת התחנה ולנסיעת הבכורה חמוש במצלמתו רבת העדשות ובפנקסו העבה, במטרה לדווח ולעדכן את חברי הקהילה מן השטח. נציין שעל פי הפרסומים - לתושבי האזור הנסיעה ברכבת בשלושת חודשים הקרובים, היא חינם! זה הזמן לבדוק האם הגלידה בנהריה באמת: 'הכי טובה ומשובחה' ..

יורט ק'מלמן

נפולנו de מנהל הקהילה

"מודים אנחנו לך על כל טיפה וטיפה"

"רק העובדה שבחוץ מנשבת עדיין רוח סתיו ולא יורדים גשמי ברכה, פוגמת בשמחה וכולנו תפילה ותקווה שיישמעו תפילותינו לבעל הרחמים, לחוס ולחון אותנו ולהרוות צימאונה של אמא אדמה".
-במילים הללו פתחתי את דיווחי הקודם, מילים שנשטפו ב-325 מ"מ תוך פחות משבועיים ונראות כרגע בבחינת עבר רחוק. ברוך הטוב והמטיב ומי ייתן שהמשך החורף לא יכזיב.

כשם שמברך על הטובה כך מברך על הרעה

הסערה וכמויות הגשם האדירות העמידו את בתינו ואת ממ"דינו בניסיון לא פשוט. אמנם, ביחס למה ששמענו בחדשות מצבנו טוב, אך כאשר בחדר השינה דולפים מים, הצרות של השכן לא ממש מרגיעות. במוצש"ק נערכנו לאיסוף הידע לגבי נזקי הסערה בצורה מיטבית, ומאז מוישלה עושה לילות כימים, פשוטו כמשמעו, במאמץ לקדם את הטיפול בתיקון הנזקים. תודה למוריה פולק ורעות הימן שנענו לפנייתי מעכשיו לעכשיו להפעלת המוקד ולמוישלה על עבודה ללא לאות. התיקונים בבתים מתבצעים על ידי שני צוותי גגנים שהחלו לעבוד בשיכון יי ומתקדמים לפי הסדר לצורך ייעול העבודה. בע"ה ובסבלנות של כולנו, יספיקו את כל התיקונים לפני הגשם הבא. בממ"דים, הסיפור מורכב הרבה יותר, שכן, המועצה נמצאת בהליך משפטי מול הקבלן המבצע ואנחנו נותרנו " בין הפטיש לסדן". אנחנו שוקלים מספר צעדים אפשריים, אך צריך להבין, שלכל החלטה יש השלכות כספיות כבדות. מתוך שאיפה לערוך סדרי עדיפויות, בודדנו את הממ"דים של החברים המבוגרים ושם אנו פועלים במרץ, לפתרון מידי.

בכל רע יש גם טוב...

עובדי הגד"ש שמצאו עצמם מובטלים בעקבות הסערה, התגייסו למספר משימות בקהילה. במסגרת זו נעשה מבצע ניקיון וסדר בבית הספר הישן ותקוותי שנשכיל להמשיך ולשמור על מרחב זה, עד אשר יתאפשר לנו להפעילו מחדש בהתאם לתוכניות שיש לנו. כמו כן, הועתקה נקודת המיחזור של ציוד חשמל ונייר מהבטונדה ליד

בית הספר למשכנה החדש, בבטונדה של יצחק דן (מחסן השרברבות לשעבר) מול משרד הגדי"ש ובסמוך לכלובי העגלות. אני מבקש בכל לשון של בקשה לא לשים יותר ציוד חשמל או שקי נייר בנקודה הישנה ואם מישהו לא יודע היכן נקודת האיסוף החדשה מוזמן לפנות לאלי סימון האחראי למיחזור ואיסוף האשפה בסעד. תודה לדובי על הרצון הטוב ולכל העובדים שהיטו כתף!

מה היה קורה אילו...

כחלק מתהליך ההכנות לחורף, ביצענו מבצע של ניקוי כל גגות הממ"דים והמבואות שלהם. קבלנים חיצוניים רצו כסף רב לביצוע המשימה ובסופו של דבר נענו צעירינו למשימה לא לפני שקיבלו רישיון לעבודת גובה, על ידי ממונה הבטיחות שלנו, גואל סעאת. יישר כח לבן ציון ולנדאו ולברקאי אפרתי שעזר על ידו, שהסתערו על המשימה ותוך ארבעה ימי עבודה סיימו את המבצע בעשירית העלות של הצעות המחיר החיצוניות... כדי להבין על מה מדובר עליתי על גג אחד הממ"דים ונדהמתי לגלות שכל המרזבים היו סתומים בעלים ושאר מרעין בישין. אין לי ספק, שמהלך זה חייב להיכנס לשגרת המשימות שלנו לקראת כל חורף וכעת לאחר הגשמים המרובים וכחכם לאחר מעשה, אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה אילו לא ביצענו את המהלך.

דברים שהספקנו לשכוח...

במענה לשאלתה של רבקההליה ידידיה בעלון לפני שבועיים, מי פה אחראי על נושאי בטיחות, חשוב לי לחזור ולהזכיר. סעד משקיעה משאבים רבים בנושא ושוכרת את שירותיו של גואל סעאת, חבר קיבוץ ניר יצחק, כממונה בטיחות. גואל עובד בסעד יום בשבוע וחולש בעבודתו הן על נושאי בטיחות וגהות בענפים והן על נושאים אלו בקהילה. כממונה בטיחות גואל בקיא ומוסמך בנושא התקנות והחוקים השונים בתחום ואנו נדרשים לכבד ולטפל בדרישותיו. נדמה לי שסך הכל הדברים מסודרים וברור, שתמיד ניתן לשפר ולהשתפר. תודה לרבקההליה שהעלתה את הנושא למודעות ציבורית ואשרינו מה טוב חלקנו, שאנו יכולים לומר (גם אם בהלצה) שהגואל כבר כאן...

דור הולך ודור בא

אנו בפתחו של שינוי גדול בקהילתנו. כפי שכבר פרסמה חגית לנדסמן באגרת ו' בריאות, אייזיק, רופאנו המסור, מסיים את עבודתו כרופא המשפחה בסעד. לא עת פרידות וסיכומים, אך אני מבקש להודות בשם כולנו, כבר כעת, לאייזיק על עבודתו המקצועית והמסורה לאורך שנים רבות. אין ספק שזכינו בגדול וכל תודה לא תמלא את התחושות של הכרת הטוב. אייזיק כמי שמכיר את קהילתנו לפני ולפנים (תרתי משמע...) החליט שהגיע הרגע לפרוש ואנו מכבדים מאד את בקשתו גם אם ברור שהפרידה לא תהיה קלה. לנעליו הגדולות נכנסת רופאה צעירה ונמרצת ד"ר שי קרמר, שכבר החלה את החפיפה ונאחל לה ברוכה הבאה והצלחה גדולה! על כולנו מוטלת המשימה לתת לד"ר שי את הקרדיט ואת האמון לכניסה טובה וחלקה ובע"ה המהלך יישא פרי. כחלק מההערכות המחודשת, אייזיק קיבל על עצמו להמשיך ולהיות כונן בשעות אחה"צ בימי השבוע ובשבתות וחגים, ולוואי והוא יישאר מובטל.

מתיחת פנים...

זכינו לקבל מהמועצה פחי גן דקורטיביים בשווי כמה אלפי שקלים. חשבתי שהם ראויים לכיכר העיר, ובמבצע מהיר של עובדי הנוי הוחלפו כל הפחים הישנים באזור חדר האוכל ובית הכנסת בפחים ביפים והגדולים. תודה

לראש המועצה על השי הצנוע והפרקטי ולגננים על הביצוע המהיר. באותה הזדמנות נפרשו מספר פחים, שהתפנו לנו, בדרך המובילה לשכונת שקד, דבר שיאפשר לכולנו לשמור על סביבה נקייה. ואם בכיכר העיר עסקינן, בכניסה הראשית לחדר האוכל, שעכשיו היא גם הכניסה היחידה, פיננו עובדי הנוי את השיחייה הפרועה והכשירו מחדש את מתקני האופניים לכיוון מרפאת השיניים ובית שיקמה. אני פונה לכולנו להחנות שם את האופניים ולהותיר את משטחי הרחבה לקלנועיות. עוד צעד קטן לנו וצעד גדול לסדר ולבטיחות.

"ויקום...חדש, אשר לא ידע..."

אכן, אני חדש בתפקיד וכפי שכבר כתבתי בעבר, גם קצת חדש בשבילים, אחרי שלוש שנים של גלות בתפקידי בכפר עציון. בשל כך אני רואה חשיבות רבה להכיר לאט, לאט את קהילתנו לעומק, על ידי פגישות עם כמה שיותר אנשים. המשאב החסר לשם כך הוא זמן, שנמצא אצלי וכנראה אצל כל מנהל קהילה במשרה חלקית, במחסור גדול. למרות זאת, שמתי לי כיעד מאתגר, לפגוש במהלך שנתי הראשונה כ- 75% מחברי הקהילה, בפגישות אישיות או קבוצתיות. כחלק ממהלך זה, זכיתי להיפגש עם צעירינו במפגש שאורגן ע"י אפרת פראווי – רכזת חומ"ש. למפגש שהתקיים באווירה נינוחה ושלווה הגיעו כ- 12 צעירים וצעירות ויחד עם מיכל אחיטוב כרכזת קליטה, שמענו והשמענו על סעד שלנו. המפגש התאפיין בשיח גבוה על אופייה של סעד ולא נסב על עניינים טכניים כאלה ואחרים ועל כך הערכת הרבה לצעירים שהשתתפו במפגש. אני מקווה שעם הזמן נגיע לעסוק בסוגיות חשובות שעלו במפגש זה.

חילופי גברי

יואב פרנקל קיבל על עצמו את ניהול פופלי מה שחייב אותנו להיערך להחלפתו כרשב"צ. מספר פניות הגיעו אלינו בעקבות המכרז שהוציאה מש"א ובסופו של תהליך מכובד, נבחר אריאל סאסי לרשב"צ החדש! אנו נערכים לחפיפה מסודרת במהלך ינואר ולקבלת אחריות מלאה בתחילת פברואר. תודה גדולה ליואב (נעשה זאת בהמשך בהרחבה) על מסירותו הרבה וברכת הצלחה גדולה לאריאל עם קבלתו את התפקיד האחראי והחשוב כל כך לכולנו.

ההילה של נרות החנוכה עדיין מאירה...

אני מוצא לנכון, להביע הערכתי ותודתי בשם כל ההורים לצוות החינוך החברתי על האור הגדול שזכינו לו בימי חופשת החנוכה. בדור של מסכים וסלולריים, לזכות בשבוע עמוס בפעילות תוכנית עשירה בבית ובחוץ, זה ממש לא מובן מאליו. כמי שעסק רבות בחינוך חברתי, אני יודע כמה עמל והשקעה נדרשים כדי לקצור פירות ועל כך תודתנו לכם. היו ברוכים מראשון ועד אחרון ואשרינו מה טוב חלקנו!

פרומו

כפי שמפורסם בהמשך העלון, ביום שני בערב, יתקיים בע"ה מפגש צוות תקומה (תאום קהילה ומפעל המזון) עם הציבור. זו הזדמנות להשמיע ולשמוע בצורה מכובדת ונאותה את הדברים. המפגש יתקיים על בטן מלאה...

שבת שלום ומנוחה

נחום ארזי

נ.ב.

הפינה עם הריח

אל תפתחו פה ל.... כנראה שכולנו מקפידים!

מבית שקמה: על שנה - המטפלת של מריט רולנאן

שינה הגיעה ארצה מהודו לפני 3.5 שנים. תחילה עבדה באשקלון ולאחר חצי שנה עברה לסעד. היא אוהבת את ארצנו והספיקה גם לטייל בה. אמנם העבודה לדבריה קשה, אך מכיוון שטוב לה אצלנו הדבר מקל עליה מאד. ילדיה של מריט מאד מעורבים בנעשה, מתקשרים הרבה ומקרים בתכיפות והיא אתם בקשר מצוין..

שינה נוסעת בימים אלו לחופשת חג ל 5 שבועות לפגוש את משפחתה- בעלה ושני בניה (9 , 7.5). היא מתגעגעת אליהם מאד ותיפגש אתם לראשונה לאחר שנתיים. היא תבקר את הוריה הגרים במרחק נסיעה קצרה מביתה.

נאחל לשינה נסיעה טובה וכבר אנו מצפים לשובה..

יונה רולנאן וצוות המטפלות

אהלל פיש

לראל איוסק לחיל חינוך

ברכותינו לך להשתלבות קלה

ולחצחה באיחוס כישורייך באסדרת הצבאית.

יברכך ה' וישמרך בכל צעדיויך!

צוות חונן

והדרת פני לקן

קר בחוץ והאדמה רטובה עוד מן הגשם. איש אינו שש לצאת מביתו בערב, וודאי המבוגרים ביותר בינינו. אף מסוכן לחלקם, ונגזר עליהם להסתגר שעות ארוכות בביתם. שכנים צעירים יקרים, פקחו עין על הקורה אצלם, הביאו כוס מרק חם או כגון זה, ושבו עמם ודרשו בשלומם.

לעדכון ותיאום- חנוש 0523934506

מנהרת הזמן-

טבת תשי"ח- 1959 הרוחות בעניין הקליטה סוערות והחברים כותבים לעלון..
היום לפני 55 שנה! - משהו מאז השתנה?!!
חבלי קליטה..

טבת תשי"ח

גליון מס. 4

על הקליטה:

באחרונה שוב דובר בשיחת חברים אודות בעיות הקליטה בתוכנו. נמתחה ביקורת על יחס החברים בעבודה ואחריה כלפי בודדים מחוסרי ניסיון קיבוצי ומאידך הובאה ביקורת כי נמצאים בתוכנו רבים אשר לא מתאימים לקבוצתנו ואשר לא עושים כל מאמץ להיקלט בחיי העבודה והחברה.

יש להתייחס שוב ברצינות כלפי כל הביקורת שנשמעה בכיוונים שונים. בעיקר עלינו לדרוש מציבור החברים וייתורים ומאמצים לקלוט את הרוצים להיקלט ואת אלו אשר כולנו רוצים לקלוט בתוכנו.

יעשה כל חבר את חשבונו הוא, האם התנהגותו מקרבת את הצעירים או מרחיקה. האם הוא משמש דוגמא או האם לומדים ממנו הרגלים שליליים. נזכור כי אנו זקוקים לתוספת קבועה, ואל נחמיץ במו ידינו שום הזדמנות הניתנת לנו להגיע לכך. (מזכיר הפנים)

*

...קבוצתנו – אשר את שנת העשרים לקיום גרעינה הראשון אנו חוגגים היום לאו דווקא מתקיימת בזכות ראשונים וטובים. זכותם של אלה בעיניה, וכבודם במקומם מונח: ברם – אם זכתה הקבוצה, פרחו והתפתחה – הרי זה בזכות כל החברים כולם מן הגרעין הראשון ועד לאחרון, כל גרעין וכל חבר מגרעינים אלה תרם את חלקו והוסיף נדבך לבנין זה שעל קיומו שמחים כולנו. ולא אלה בלבד – גם אנשי נח"ל, חברות נוער ושאר זמניים אשר לעיתים יוצא עליהם הקצף – גם אלה ואלה הוסיפו מכוחם וממרצם, ואפילו שכירים מן הראוי שנזכירם היום ויבואו כולם על הברכה.

מצינו שאין הקבוצה מתחלקת לותיקים וחדשים אלא לחברים טובים ופחות טובים ולאשרנו – הרוב הגדול והמכריע הוא טוב ואולי אף יותר מזה. נזכור – כי משקנו, חברתנו ואולי בעיקר ילדינו, אלה בוני הקבוצה של מחר, כל אלה יש מהם כדי לשמח את הלב ולהיות מבסוטים.

על כן חברים אל נבכה כשניזכר באותם ימים שחלפו ועברו, מקלחת ציבורית ראויה לשמה לא היתה אז, נתן עוד היה רווק, הרעש בחדר האוכל החריש אוזניים והבלגן בשרותים היה גדול.

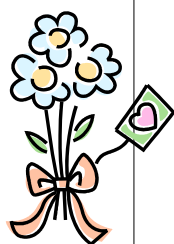
מה נאמר ומה נדבר, היו ימים ואינם עוד, העיקר שהעמיד לפנינו ולו נקטיר קטורת.

(יהודה ברט)

לריות ולקובי אברהם - מזל טוב להולדת הבן
 לצרפה ולמשה בן צמי לסקתא רבתא יהודית חפשו ולכל המשפחה
 הרבה שמחה ונחת!

לצפרי ולצופר שלומי, לשפרה ניר, לחנון ולהדסה אולן, אלציו ולצמוס ניר
 ולכל המשפחה
 מזל טוב להולדת הנינה - נכדה
 בת לאיילה וליואל ניר

לבאה ולבנימין אל ולכל המשפחה
 מזל טוב לבת המצווה של הנכדה
 אילי
 בתם של ניצה ונדב נקן
 שתלכו להרבה שמחה ונחת!

מצנף המזון

הנכם מוזמנים למפגש פתוח עם צוות תקומ"ה (תאום קהילה ומפעל המזון) ועם יוסי סוסנה (מנהל הקייטרינג).
 המפגש יתקיים ביום שני, כ' טבת, 23/12, בשעה 20:30, במועדון לחבר.
 בואו לשמוע ולהשמיע על תהליך השינוי שעבר ענף המזון והשפעתו עלינו.

כל הסועדים בחדר האוכל מוזמנים!
 (תושבים, חברים, נקלטים..)

מרק חם מובטח...

